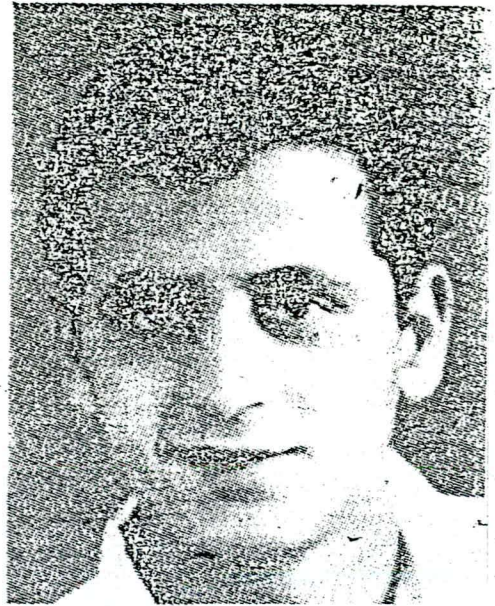

עמור, שלמה

בן משה ושושנה. נולד ביום כ"ו בסיון תרצ"ט (13.6.1939) בתל-אביב. שלמה סיים בהצטיינות את לימודיו היסודיים בבית-הספר "קלישר" בתל-אביב ולאחר-מכן נאלץ להירתם לעול כלכלת-הבית. למרות קשיי-החיים נודע שלמה בחוש ההומור הבריא שלו ובאהבתו למסיבות ולחתונות תימניות. שלמה אהב לקרוא ספרות יפה. תמיד נחלק לעזרת חברים וידידים והיה נוהג לעודד את חבריו כשבת-שחוק נסוכה

על פניו. לצה"ל גויס במאי 1957 והתנדב לחיל-הצנחנים. כאן רכש אהבה רבה לצניחות, בהן ראת אתגר להתגבר על הפחד. עם שחרורו מצה"ל הקים שלמה את ביתו ומצא את פרנסתו מעבודת הובלה בטנדר. בכל לבו ונפשו היה קשור לארץ ונוהג היה לקחת את משפחתו וידידיו לטיולים ברחבי-הארץ. מפעם לפעם היה יוצא לשירות-מילואים וגם בפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא לדגל. בקרב שנערך בעיר העתיקה של ירושלים, בשעה שנסע ברכב, שם, פגעה בו אש-מרגמות וכך מצא את מותו; זה היה ביום הרביעי לקרבות, הוא כ"ט באייר תשכ"ז (8.6.1967). שלמה נלחם בגבורה תוך גילוי אומץ-לב ונכונות-הקרבה. הניח אשה, בן ובת. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בספר "מאריות גברו" של מפקדת הצנחנים הובאו תולדותיו ותיאור טרבו האחרון.